

יחי המלך

קונטראס שבועי בענייני גאולה ומשיח

משיחות כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א מלובאנויטש

גליון א'תcad
עש"ק חוה"מ סוכות ה'תשפ"ב

ויצא לאור על-ידי

תלמידי הקבוצה, "חילוי בית דוד" - בית משיח 577

במסגרת אגודות חסידי חב"ד בא"ק, תחת נשיאות כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א
ע"א שנה לנשיאות כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א ובנחת המאה ונשרים להולחתו
יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד

מוקדש

לכ"ק אדמו"ר שליט"א
מלך המשיח
מהירה יגלה אכ"ר

עלילוי נשמת

הרה"ת ר' רחמים בר' יואב ע"ה

אנטיאן

נפטר בדמי ימי - בליל שמע"צ ה'תשס"ב

ת. נ. צ. ב. ה.

דף עלילוי נשמת

ר. אפרים יונה ביר אווי אהרן יואל זיל זיסק

ולע"ג מורת חי' רחל בת ר' פנחס דילג זיל

ולע"ג ר' מאיר ביר צבי הירש ע"ה ולע"ג ר' פנחס דילג ביר יצחק ע"ה
ויהקיצו ורננו שוכני עיר" וهم בתוכם, ולחوت כל משפחותיהם שיהיו — לשפע ברכות עד בל' ד'

מן. וונגה צעף הנילז יזבן נס הגדה העמירות דרייה יונכטער, וכוסות הדעתן.
 האָן זיך גאנד האַתער עאַנטער דרבולאָן וווערטער אַפְּהָן, דה קאַטְּלָנִינְיָה
 דה באַזונְסָן של בלְּזָאַקְּהָן נאַשְׁלֵיכָן. דה בְּזָאַבְּרָהָן הָאָזְבָּדָה
 גְּדוֹלָה יונכטער אַפְּהָן, דהה קהוֹרָה בְּלִיטְוֹמָה הָאָזְבָּדָה
 שְׂשִׂים הָהָה לְבָלְטָה וְבָכְּבָסָן פְּלִינְשִׁיסָּה תְּלִיפּוֹת אַן מְסָבָּה, דָּרוֹזִילְּ¹² שְׁשִׂים הָהָה
 לְרִפְּוֹת אַן מְסָבָּה, וְשְׁנִינְגָּן פְּלִינְשִׁיסָּה אֲוֹ בְּהִירְוָה יְלִיבָּה אַן
 דְּשָׂוָה הוּאָן וְבִזְרָה אַתְּמָאָסָן וְמְאַדְּמָאָסָן. ולְפָנֵי יְיָהָה הָהָרָה כָּבָסְהָדָה
 וְחַדְּשָׁבָּה כָּבָסְהָדָה מִסְּאָסָי אַן בְּלִי דָּאַרְבָּן קְרָאָן, דָּאַרְבָּן
 שְׁחַיָּה אַזְוֹן של פְּרִטְבָּן וְפְּרִטְבָּן. אַמְּנָן יְשָׁוֹן נֶבֶן שְׁחַיָּה הָאָזְבָּדָה
 של בלְּזָאַקְּהָן, דָּרוֹזִילְּ וְדָקוֹרְזָה. חַדְּשָׁבָּה אַסְמָהָה
 עַמְּכָה, גַּתְּהָה חַדְּשָׁבָּה אַסְמָה, וְחַדְּשָׁבָּה
 נְבָלָה כלְּבָלְטָה הָהָרָה. עַמְּכָה דָּעַמְּנָה גְּלוּלָבָן
 דָּבָרָה בְּהִנְיאָן.¹³ בְּזָאַבְּרָהָן אלְּלִילְּוֹבָה¹⁴ בְּהִנְיאָן הָהָרָה
 כָּלְלִי הָהָרָה. כָּלְלִי נָפָא אַו אַעֲרָךְ¹⁵ הוּא הָהָרָה, וְבָאַחְרָה¹⁶ וְלִלְלָסָה
 הָהָרָה אַבְּגָנָן רָבָּה בְּשָׁמֶרֶת טָאַלְלָה שָׁלָן של עַזְנִין, דָּוָתָבָאָרָה
 שְׁחַיָּה מְרֻבָּה לְיָדָים אַזְמָן וְהַדְּלִילָה¹⁷ דָּוָתָבָאָרָה
 הָקִיבָּה אַלְלָוָן של עַלְמָן, כְּבָאָזָבָן¹⁸ בְּבָאַמְּקָה, נְבָאָזָבָן וְבָאַמְּקָה
 וּבָהָרָה בְּבָאַמְּקָה.

והגנה, דבר הנמל שערן נסילה הדוד: משלך בפונטיות בר' אהה (שנשכח)
החללה בירוביה¹⁶ פלי עבדה גרבן ברכ' אהה בעסלין, ואחד־
ההסוכחה אההה סבב שרב שבס הפלגה באה (בעזיא) דיד' ירמ' נסלה
דרישת' שבב ניר ונילן ומונטז העון אאההה והעון הו, וכטבון
ההשכלה וכמה בדיל הילולא¹⁷ בבדילו אלהו ונדר עין האההה, בדילו כפונט

דבר מלכות

3

חדרר וدمשך מנוחה / משיח שבת כוה"מ סוכות חשל"ד

זמן הנגולה

7

ה עתה הודיעו ב"רדיו" "חדשות" ש...משיח בא! / הזמן הנוחי באור הגואלה

המעשה הוא העיקר

10

לא להחבייש לركוד בಗליי לקבלת פוי משיח / הוראות למנשה בפועל

ניצוצות של משה

12

איך לcatch מהגולות מהר יותר / קטועים קצרים ופחרמים בעוני נאולה

כתב יד קודש

16

לב חכם לימינו / צילומים נדירים ומיחדים מהגאות כ"ק אדר"ש מה"מ על מאמר ד"ה בסוכות תשבו חשליח

עדור ה"דבר מלכות" מוקדש

לכונות הרה"ת יוסף יצחק בן ר' יואיל פרומא ווונטו היה מושקא בת מרדים שיחיו
אלדיהם דחל בת היה מושקא, לאה שרדה בת היה מושקא, וישראל רחמים בן היה מושקא שיחיו
ולזכות הנא לאה בת חי' רחל, עדינה בת חי' רחל, מרדים בת חי' רחל, זצבי בן חי' רחל שיחיו

לזכות ר' ברוך אהרון בן ברוניא סלאוֹוָוּ ווְגַתּוּ רִיזֶּלּ פֿרּוּמָא בַּת חֵי רָחֵל שִׁיחֵי

יהי המלך

דסניף ארה"ב: 383 Kingston Ave. #38, Brooklyn, NY 11213

(03) 960-7219 כפר חב"ד, ת.ד. 2025 • פקס: (03) 960-0667 טל': 60840

דואר אלקטרוני: kuntres.yechi@gmail.com • אינטרנט: www.moshiach.net/blind

חדר וدمשך מנוחתו

- "חדרך" מוסב על משיח, שהוא "חד לאומות העולם ורך לישראל" ררושלים היא בחו' לאה (מקד"ש, دمشق). גם הקליפה שלה נק' (דמשק)
  - העניין של "עתידה ירושלים להיות מגעת עד דמשק", צריך להתקיים בדרך טעימה גם עכשו ● על-ידי-זה שלמטה ישנו בירור הלכה, אומר אדמור' הרוזן שנגע לمعالה ובמילא זה לאחר מכון נ麝ך ונתגלה
  - משיחת שבת חוה"מ סוכות תשל"ד* נדפסה בלקו"ש חי"ד למטה הוספות חג הסוכות ע' 424 ואילך - תרגום חכמי ע"י מערכת ייחי המלן

ב. בסיום דסום מסכת חלה כתוב:
ה'קונה בסוריה כקונה בפרורו
шибירושלים". בכלל העניין כבר ביארנו
בהתועדות הקודמות¹. אולם נותר הדיווק:
מדוע נאמר "קונה בפרור שבירושלים",
دلכורה הולל² כקונה בארץ ישראל?
הביאור על כך קשור עם ספרי ומדרשי
ספריו הוא בכלל סדר של הלכה, ומדרשי
הוא סדר של אגדה, שרוב סודות התורה
גנוין בה³ - ועם עניין בכתביו האריז"ל,
ומיוסד על פסוק בתורה שככטב

כתב בבראשית זכריה³ "חדרך ודן מנוחתו". נאמר על כך בספר⁴ ובסידר⁵ ש"חדרך" מוסב על משיח, שהוא "חד לאומות העולם ורך לישראל", והפירוש של "ודmesh מנוחתו" הוא - "שעתידה ירושלים להיות מגעת עד דמשק".

שמקד מובן מה שנאמר במשנה "הקונה

) נדפס בלקו"ש חי"ד ע' 8-407.

אגה"ק סכ"ג.)

זכריה ט, א.

ר"פ דברים.

שהש"ר ז, ה:

א. נאמר באגאה"ק (ס"כ"ו), שעל-ידי
בירור הלכה "מן הגמרא ופוסקים ראשונים
אחרוניים" נפאל "בשים מעיל" "ענין פלא
דול מזה מאד",
ש"העלויונים אין בהם כח לברר", ולכן
מגיעים הם לשימוש מהתחרתונים
ומכיוון שבאמצעות בירור ההלכה הוא
פועל כך בעליונים, בצבא מרום במרום,
בAMILIA הרי נפאל הענין גם למטה, מכיוון
שה頓足 המציגות שלהם הוא הרי המזל
המוכה בו ואומר לו כן'.

ובמילא, ענין הבירור הלכה שידובר בפרט זהה במעמדו כו"כعشירות מישראל, הרי זה נוגע בכך לפועל בעולם.
ואעפ"י שאין דין בשבת - הנה כאן לא מדובר אודות ענין של "דין", אלא אודות בירור הלכה, ובירור הלכה יכול הרוי להיות אף בשבת, ואדרבה: בשעה שمبرורים הילכה, הרוי אסור לדוחות זאת למועד מאוחר יותר (לאחר השבת).

**כעת נאמר את בירור ההלכה שבסיום
אסכת חלה.**

* בקשר למצב בסוריה. המו"ל.

וְהַגָּן, בֵּין שָׁהִיא תְּחִלָּת הַסּוֹנָה וְזֶהָדִים לְמַפְקִח אֲחֵי כָּל כָּדַר הַשְׁתָּלֵל
מִבְּשָׂר וְבָשָׂר אֲבוֹן גָּוִיל, לְכָן צַדְקָה לְבַסְתִּין בְּבָצָר אַחֲרָה, וְהַמְּסֻבָּה וְ
(בְּבָצָר גִּילָּה) וְשִׁיטָה בְּיוֹם גִּינִּין (בְּגִנְגִּין) נְבוּל, וְלֹכֶן סַמְכָה תְּבִרְבּוּת
לְסִכּוֹת יְמִינָה דְּבָרָקָן דְּסִכּוֹת אַחֲרָה וְשִׁיטָה אֲחוֹת עַל-בָּהֳדָה יְהִיבָּה בְּגַם
הַמְּבָרָה אֲחֵת שְׁבָעָתָן, כְּבָלָה, כְּיֵצֵא תְּבִרְבּוּת דְּסִכּוֹת אַחֲרָה
אֲתָה שְׁדַבְּלָה לְפָרְיוֹ אֲפִיָּה בְּפָלָקְמָה גּוֹן מַפְקִח (אַלְאָה שְׁמִינִי בְּהִרְחָיָה
אֲתָה שְׁדַבְּלָה לְפָרְיוֹ כְּבָלָה) קְרִימָן אוֹתָהָהּ לְעַשְׂרָהָהָה, וְאַתָּה פָּמָה בְּבָאַתָּה
בְּבָתָה,¹⁴ וְהַסְּמִינָה הָאָזְנָה עַל-שְׁטָבָקָה מִזְרָחָה, וְבְּבָאַתָּה
בְּבָתָה וְהַסְּמִינָה הָאָזְנָה מִזְרָחָה, וְבָנִין עַל-עַמְּנִין הַמְּבָרָה שְׁבָעָתָן
לְבָתָה שְׁמִינִי אֲתָה כְּלִידָל לְבָסָם בְּסִכּוֹת אַחֲרָה, שְׁהַבָּזָה אֲתָה לְעַבְדָּה
הַמְּהַקְּקוֹה הַיּוֹם שְׁבָעָתָן הָאָזְנָה בְּבָאַתָּה שְׁטָבָקָה מִזְרָחָה וְבָנִין
מִבְּצָר בְּבָאַתָּה שְׁמִינִי הָאָזְנָה בְּבָאַתָּה שְׁטָבָקָה מִזְרָחָה כְּבָלָה, בְּיַמָּה

לב חכם לימיינו

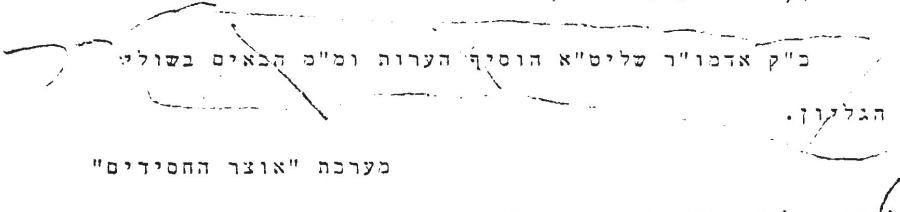
בקשר עם חג הסוכות, הבאנו (בע' 15-14) צילומים נדיים (מוקטנים) מהגאות כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א על מאמר ד"ה בסוכות תשבו ג' שאמר בהתוועדות יג תשרי ה'תשל"ח (נדפס בספר המאמרים מלוקט ח"א ע' רמה ואילך)

כמו-כן צירפנו צילום מה"פתח דבר" להמאמר בו כתוב כ"ק אד"ש מה"מ התאריך:
שלhei תשרי, ה'תשל"ח

בכ"ד.

בזה הננו מו"ל במאמר ד"ה בסוכות תשבו בב"ק אדמו"ר

שליט"א שאמרו בעה ההתוועדה די"ג השרי (הילולא דב"ק אדמו"ר
בהר"כ), אור לערב הגה"ס, שנה זו.

להלן פענוח התיבות שהוסיף כ"ק אד"ש מה"מ בכתיק"ק (באו בהדגשה):
סעיף ט... דהרי אין עוד מלבדו שייך לומר כישינו גדר של לבדו... ומהז מובן שענין
המלך היא כביכול גם בעצומם"ה ית'...

סעיף י... הנה מגיעים לחייב את שמלعلا למגרי אפי' מכל גדר עניין המספר...
סעיף יא... שם הגליי דטוכה אחת יה' רק לע"ל... שלע"ל תה' זריחה דבח' אחדת.
סעיף יב הוסיף כ"ק אד"ש מה"מ הערה בשוה"ג על התיבות "וב' דברות אלו כלות"
באנכי:*) ראה פורת יוסף (כג, ד) בשם הבעש"ט.
בסעיף יג הוסיף כ"ק אד"ש מה"מ הערה בשוה"ג על התיבות "והחכם" יה' ניכר:*) י"ל
ע"ש לב חכם לימיינו (תניא פ"ט).

בהמשך תיקון כ"ק אד"ש מה"מ:... והלקחה צ"ל לכם, להגיע אל החזה, ועי"ז נמשכת
ההמשך בלבו פנימה...
בסעיף יד תיקון כ"ק אד"ש מה"מ:... ה"ז פרטיהם שביהם ניכר ונגלה ומודגש העניין דחתה.

ד. באגה"ק הנ"ל הוא מדבר אודות בירור הלכה מ"ראשונים ואחרונים". העניין
אחרונים בבירור הלכה הנ"ל,
וגם: העניין שדבר קודם ש"עתידה
ירושלים להיות מגעת עד دمشق" הוא עניין
שיתקיים לעתיד ע"י חדור - משיח, אייז
שייכות יש לך עכשו קודם הגואלה
[היות וחס ושלום לומר שעכשו אפיקו
וז' אתחלה דגואלה - ואדרבה נמצאים
עכשו בגלות וחשך כפול ומכופל שלא הי'
כמו-הו, שבעל לא הזמן לדבר אודותך,
לא ביום של שבת י"ט וחווה"מ, ולא
זמן שבו יש לכבות את העולם על-ידי קו
השמה, ששמה פורץ גדר, כל גדר
העולם.

אך עכ"פ: נמצאים בגלות. אם כן מה כאן
ונגע העניין של עתידה ירושלים להיות
מגעת עד دمشق

כאן מגיעים לבירור הלכה מאחרונים.
שכתוב בכהאריז"ל, ומובה במנגן אברהם
[כשאומרים עניין מכהאריז"ל, ניתן לחשוב
שהדבר נוגע רק לבعلוי קבלה, אבל זה עניין
המובא בмаг"א להלכה], שבעיר שבת יש
טעום מכל אחד ממאכליו שבת (וכמ"ש
טועמי חיים זכו⁶).

שבכל זה הזמן דלעתיד, גואלה - שבת,
שבת מן המזיקין, ביטול הגלות ("אויס
גולות"), לא ירעו ולא ישחיתו, וזהן
שקדום ביאת המשיח הוא ערוב שבת -
עכשו לאחרי חצות. הנה על כך אומרים
טועמי חיים זכו, לפני המועד של האכילה,
שעוד לפני בית המשיח, שנמצאים עדין
בגולות, צרכיים לטועום מהענינים דלעתיד.
שכך הוא עניין הטעה מתורת

בסוריה כקונה בפרקורי שבירושלים" - ולא
"קונה בארץ ישראל" - מכיוון שלஸוריה
(דמשק, כדקמן) יש שייכות מיוחדת דוקא
עם ירושלים, עתידה ירושלים להיות מגעת
עד دمشق.

וזהו גם הביאור של הנאמר "קונה
בפרקורי שבירושלים" - ולא "קונה
בירושלים - סתם" - היה וכפי שהוא אומר
בספריו שם, שמכיוון שכותוב "ונבנתה העיר
על תיליה" זו ראי' שירושלים "אין עתידה
לוזז ממקומה", אלא שהיא תגעה גם
לדמשק, הרוי יוצא מכך שדמשק תהיה
הפרקורי של ירושלים, ולכן הוא אומר
"פרקורי שבירושלים".

ג. אולם יש להבין: בספר ומדרש מודרך
הרי אודות دمشق, ובמשנה הרוי נאמר
"הקונה בסוריה" (ובדוק - שה"ה בעניין
אפמיא?)

הדבר מובן ע"פ מ"ש בכהאריז"ל,
שירושים היא בח' לאה (מקד"ש, دمشق).
גם הקלייפה שללה נק' دمشق), ו"נגד סוריא
בסוד دمشق", שזהו מה שדמשק בgmt' מ'
מדת בסוד ד' אלפיין (ד' פ' אל"ף (א'
במילא) בgmt' מ' ד' (ת) דלאה (והיינו,
שינוי קליפה הנק' מות (מי נלקח החיים ד'
שליהם - ואנשא מות), ובצירוף החיות ד'
אלפין זה מדת ימי גו', ועפ"ז הרוי
(כל) סוריא הוא בסוד دمشق.

וכך הוא גם בפשטות, היה וدمשך היא:
הרי עיר הבירה של סוריא (בל' הכתוב:
ראש ארם دمشق⁷), ובשעה שכובשים את
דמשק, עיר הבירה, ישנה במילא כל סוריא.
(וברוחניות ג' (سورיא בסוד دمشق) כי
ملכותא דארעא כעין מלכותא דרכיעא).

6) בספר הלקוטים זכר' שם. וראה ג' ספר
הליקוטים תהילים לט. מא"א מע' دمشق ומע'
ירושלים.

7) ישע' ז.ח.

מניחים אותם בצד וממתינים לשבתכו.¹⁰ ה. וכפי שנאמר בפסוק: "כי תצא למלחמה על אויביך" הנה הדבר וודאי ש"ונתנו הווי אלקייך בידך, וושבית שבוי", שיוציאו את כל היהודים שנמצאים שם בשבי, וגם את כל ניצוצות הקדשה הנמצאים שם.

ובפרט כשיהודים נמצאים במצב ודרוג של הצדיקים: כתעת תחילת כל העניין ביום שיעצומו של יום מכפר (על כל עברות שבתורה¹¹). ואפלו לעת רבן צ"ל עם התשובה - הרי הפס"ד הוא דරור תשובה נעשה צדיק גמורו.¹² וביווכ"פ אפלו כל שבקלים נתעוררכו' ודבר זה נראה בחוש¹³ - ומוכרה הנ"ל ממרז'ל ד"ביומא דכיפורא לית לי' (לשתון) רשותא לאסטוניו¹⁴.

ובזה"¹⁴ שע"י השער אהתפ סגנורי

- עליהו דישראל).
- ועאכו"כ אלה שלא הביטו על עצם, ומסרו נפש בפועל כדי להגן על מיליון יהודים - בדרוג של צדיקים גמורים.

יכול הרי לבוא הצד שכנדג ולטען, שעל העניינים של יו"כ גופא אין יו"כ מכפר - אולם הרי הדין (שו"ע או"ח ס"ס תקע"א - דינים שבזמן הגלות - בעיר שהקיפה עכו"ם, שמהז מובן) שהיוצאה למלחמה צריך לעשות כל העניינים שהי"י בראיה חזק, ומכיון שמלחמה זו היא הרי עזרת ישראל מיד צר שבא עליהם¹⁵, וגם אדמו"ר הזקן מביא בשו"ע שלו¹⁶ ש"נקרים

10) יומא פה, סע"ב. וש"ג.

11) קדושים מט, ב.

12) קונוטס העבודה פ"ה.

13) יומא, כ. א. נדרים לב, ב. ויק"ר פ"א, ד. במודב"ד ותנומא"ס פ"קורה. זה"א סד. ובכ"מ.

14) קיד, ב.

15) ראה רמב"ם הל' מלכים רפ"ה.

16) סchap"ט ס"ו.

המשיח, שנתגלתה, עכ"פ במקרה (טוועמי), על-ידי הבש"ט ותלמידיו ואדמו"ר הזקן והנשיאים שלalachrio, וכשם שהוא בוגר לתורת המשיח, עד"ז הוא גם בוגר להנהגת העולם, גם בזמנן (הנהגה דעתה^ז בגשמיות), עוד בזמנן הגלות צריך להיות "טוועמי" מהנהגה שתהיה" בבייאת המשיח.

וכידוע שרבותינו נשיאנו פירשו, שרך הגופים הילכו לגלות אבל הנשומות לא הילכו לגלות. ומובן, שגםון שכבה המפליא לעשות הנשמה מאוחדת עם הגוף, הרי זה שהנשמה אינה בגלות פועל הדבר גם על הגוף הגשמי.

גם בזוה נראה, שהעניין של "טוועמי" חיים זכו^ו, זה שבזמן הגלות טועמים מלע"ל, זה לא רק בוגר לתורת המשיח, הגלוי דפנימיות התורה, שהיא גם הכנה לביאת המשיח, וכמו בא באגאה^ק (אגאה^ק בה מדובר לשם מהתחנות את שעליונים באים לשמע מהתחנות את בירור ההלכה כו', הנה אגרת זו מתחילה) שבאה כי בירא כו' ספר הזהר יפקון בי' מן גלותא ברחמים]

אללא גם בוגר להנהגת העולם בגשמיות. וሞרש בפס"ד הנ"ל שטועמים "מכל תבשיל ותבשיל".

ולכן, גם העניין של "עתידה ירושלים להיות מגעת עד דמשק", צריך להתקיים בדרך טעימה גם עכשו. והגמ שאכן מדובר אודות "חדרך" המוסב על משיח הנ"ל - נפסק הרי להלכה (VIDOU עד כמה אדמו"ר הזקן התבבס על המג"א), שהטעימה מצד צריך להיות גם עכשו.

שהփירוש של "טוועמי" הוא, טועמים בפועל ממש ממאכל שבת, ולאחר מכן

air lezat mahgalot mohr yoter

כ"ק מו"ח אדמו"ר כותב לא' במכtab, אמרה מסביו – הרב מהר"ש: העולם אומר שכשאי אפשר לכלכת מלמטה צרכיהם לעבור מלמעלה ואני אומר שמרכיכים לכתחילה לעבור מלמעלה ("לכתילה אריבער").

הgalot מתארך זמן רב, ואי אפשר לצאת מזה כיוון שהלכו בעצבות. שהקב"ה יעזר לנו בצד השני, בשמחה, ויצאו בಡיקוד מהгалות בקרבוב ביוםינו ממש, וכשהז יהיה בשמחה ובריקוד, זה יהיה מהר יותר.

(תרגום חופשי משיחת שמחת בהה"ש ה'תש"י"ד - בלתי מוגה)

הרי הגאולה היא דבר שmagiy lo בפשטות

הנהגט כא"א באופן ד"זאת הלהבה ברכהה, ובל' הנשיא - "מלך תחילה אריבער", ממהרת מזרזת את הגאולה האמיתית והשלימה ע"י מישיח צדנו, שכן, כאשר מדובר באדם שנעלם מכל חשבונות, אז אין מקום לשקו"ט וכו', הרי הגאולה היא לא דבר שmagiy לו, בפשטות, ועד שאילו צריך לתבעע, אלא תיכף ומיד ממש, קרעג ממש - אפלו ללא עיכוב של "כחך עין", כיוון שישימו כבר גם את עבודה "צחצוז הceptors" - יוצאים מהгалות אל הגאולה האמיתית והשלימה ע"י מישיח צדנו,

(משיחת י"ג תשרי ה'תשמ"ז - בלתי מוגה)

כשיכריזו עתה ג' פעים צמה – יבוא משיח צדקנו תיקף ומיד ממש!

ויה"ר והוא העיקר - שקריאת השם "צמה", שמו של משיח צדקו, תפעל שימושה יבוא בפועל ממש.

ובפשתות - שע"י הקרייה והצעקה דהשם "צמה", ומתחוק כוונה שע"י הקרייה בשמו בודאי יענה לךraiyo [במכו"ש וק"ז מהפעולה דקריאת שם אצל נשמה בגוף, "בஹות הצדיק והעל פני האדמה .. בתוך כל ולבוש .. בבחוי' מקום גשמי"], שישנם הgalot במדת הגolio והתפשטות כו', ועאכו"כ לאחריו שבטלים הgalot אלו] - פועלם ביאת משיח צדקו בפועל ממש.

ולכן כשיכריזו עתה ג'פ: צמה צמה צמה - יבוא משיח צדקנו תיקף ומיד ממש!
(משיחת ליל ה' דחגה"ס ה'תש"נ - בלתי מוגה)

מועדן לעליוי נשמת

הרה"ח ר' משה נחותם בהרה"ח ר' מרדכי מענדל ע"ה קדרנ

נפטר כ"ב ניסן - אחרון של פסת, ה'תש"א

ה"ר שתיכף ומיד יקיים היoud הקיצו ורנו שוכני עפר והוא בתוכם, בגאולה האמיתית והשלימה

לא הייתה כל סברא אצל מישחו ללבת לישון

לחוג הסוכות ישנה שיקות מיוחדת לאולה, כיוון שחוג הסוכות הוא ע"ש "כי בסוכות הושבתי את בני ישראל בהוציאי אותם מארץ מצרים",

וכשחוגגים את הי"ט מתכוונים לכך (כולם, החל מילדים קטנים, ועד למבוגרים ולזקנים ביותר) שכם שהקב"ה יצא את כל בנ"י מצרים – כמו"כ גם עתה "כימי צאתך מארץ מצרים ארנו נפלאות", בוגולה העשירית שתבוא תומו"י ממש – יוציא הקב"ה באופן ניסי "ארנו נפלאות", כאו"א מaterno בתוכו כלל ישראל מהגלוות, באופן שאף יהודי אחד וייחד לא ישאר בגלות...

וכמו"כ בוגוע לקיבוץ בנ"י מהגלוות, ה"ז נעשה בוגוע לכאו"א בפרט – "ואתם תלוקטו לאחד אחד בני ישראל" ע"י הקב"ה בעצמו, שמצויאו יחד עם כל עניינו ("כל מכל כל") מהגלוות, "געונטערהייט און פריליכערהייט" בתכליות השלים.

ואז מגיעים תיכף לארצנו הקדושה "עם עניינו שמייא", מהר יותר מטישה באורוון או נסעה במכונית, ושם מביא הקב"ה כל אחד מבנ"י הקטנים והגדולים לבית המקדש שבירושלים עיר הקודש, "מקדש אדני- כונו ידיך".

ושם תהי' שמחה גדולה ביתור, ע"ד שמחת בית השואבה שהיתה בעוזה בבייהם"ק, שהחלה בתחילת הלילה (מעל"ע) ונמשכה באופן של אל טעםו טעם שנייה, כיוון שהיו כ"כ עוסקים בשמחת החג והמקדש, שלא היו לישון, ויתירה מזו, שלא הייתה כלל סברא אצל מישחו לכת לישון כיוון שככל רגע ורגע היו חדרים כ"כ בשמהה, שלא הייתה אף אפשרות לישון.

וכפי שוגם ליד רואה, ש캐שינו מארוע משמחה בחיהו שחודור בכל מציאותו ("דורך און דורך") – איז לא שיק שירדים! וכך ה' בבייהם"ק אצל כל בנ"י בחוג הסוכות.

וכן יהי' גם בקרוב ממש בוגולה האמיתית והשלימה, שאז יהיו בבייהם"ק השלישי כל בנ"י שחיי בזמן ביהם"ק הראשון, וכל אלו שחיו בזמן השני, וככל בנ"י שחיי לפני זמן ביהם"ק הראשון, וכן כל בנ"י שככל זמן הגלוות – ע"י שהקב"ה לוקח את כולם ומעמידם בבת- אחת במצב של שמחה הכי גדולה שלמעלה גם משמחת בית השואבה – שמחת הגאולה!

וההכנה לשמחה זו היא ע"י ההוספה בשמחת יו"ט, וע"י ילדי ישראל במילוי, ובפרט בחוג הסוכות שהוא הי"ט השלישי, שהוא סיום וחותם הג' רגלים, וכן גם הזוכר בתורה ג' פעמים עניין השמחה בקשר לחוג הסוכות דוקא, שהוא מරאה שהשמחה צריכה להיות כעד ג' פעמים.

(משיחת יום ד' דזגה"ס ל"צבראות השם" ה'תשנ"ב)

מודרך לזכות
ורד שמחה בת שרה
להצלחה רבה בכל - בשמיות וברותניות
נדבת מהיטבאל ימות

מהר"ש (שהוא אמר שצרכים מלכתחילה אריבוער) אמר לא"צ שצrik משיח כפשוטו. שבודאי הצע"צ ידע מכך ובל' הרמב"ם (מלכים רפ"א) כתוב בתורה ובנבאים "כל הספרים מלאים בדבר זה" - הוא אבל רצה, שיאמר ויתבע זאת מי שאז לא היה בציור של נשיא אלא ה' מקבל.

ואעפ"י שנמצאים עדין בגלות, אבל ישנו הפסק דין של טועמי' חיים זכו, וככל בארוכה,

והיות ועושים זאת עפ"י ציווי התורה, שתורה היא תורה חסד ותורת שלום, שזה יהי' בחסד וברחמים ובדרכי שלום. ובפרט שזה קשור לשבת, שבתת היא הרי עניין התענוג, שהיה זה מתוך תענוג וכו',

והי רצון, שיראו נפלאות הוי, ענייניبشر, שיכירו שלא כי ועוזם ידי אלא יד הוי' עשתה זאת, וזה היום עשה ה' נגילה ונשמחה בו, וכפי שיחסידות מפרשת בו עצמותו.

שהזה מגיע ע"י בירור בדבר הוי' זו הלהקה, ובהסכם כל הנאספים, שאכל ביעשרה שכינتا שריא ובפרט שכאן ישום כמה וכמה עשיירות מישראל,

ובשבועה שעונבים על כך אמן, מתקיים כפי' אמת ואמונה, שככל הנ"ל ה' בדרכי נועם ובדרכי שלום, וידעו שיד הוי' עשתה זאת,

וכל זה יהי' הכנה לגאולה האמיתית והשלימה על-ידי משיח צדקנו שיבנה ביהם"ק במקומו, ושם נעשה לפניו למצות רצונך, וכמברואר העניין בכ"מ ובפרט בהמשך וככה, וכן קיימים מצות הקהל כפשוטו, בקרוב ממש ובגלל דין.

שצרכו על עיריות ישראל", אפילו כשהם באים "על עסקי תנן וקש" (בעיר הסמוכה לספר) צריך ללחום אתם, ובפרט בנדו"ד שזה לא ה' "על עסקי תנן וקש".

ומכך שום אדמו"ר הוזן מביא זאת בשולחנו מוכח שהזה נוגע גם בזמן הגלות, הרי מובן, שכל העניים שעשו הגורמים להריאות וחיזוק הגוף הדמגינים, הנה לא רק שהם היו מותרים, אלא זהו ע"ד מה שאדמו"ר הוזן כתוב שם בוגוע לשמרית שבת.

ובambilא אפילו עם ה' אחד או שניים שהם כו', הרוי לא רק שהזה עניין ש"נעשה היתר גמור" (אגה"ק דנדוו"ד - קמד, רע"א), אלא יתרה מכך: מכיוון שהשתמשו בכך לחייב במלחמה, שהוא פקו"ג דרבבות מישראל, זהו חיוב כו' כנ"ל.

ו. כאמור לעיל, שעיל-ידי-זה שלמטה י箇ו בירור הלהקה, אומר אדמו"ר הוזן שנפעל למעלה ובambilא זה לאחר מכון נמשך ונתגלה למטה,

שנו כאן בירור הלהקה בוגוע להענין דעתו של יום מכפר וכו' כל היהודים הימים צדיקים, וגם הבירור הלהקה דטוומי' חיים זכו, וכמו דוגש לעיל, שאעפ"י שנמצאים עדין בגלות

[וח"ז לומר שזו אפילו רק אתחלתא דאתחלתא דגאולה, לא שם כך היהודים סבלו את כל היסורים וכו'. זה שאחרים אומרים שזו אתחלתא דגאולה, זהו פרט נוסף בחשך כפול ומכופל דгалות, והטעות שזו אתחלתא דגאולה (כבר בטל מעיקרו) וצריכים שתסתטיים הgalot ותתחליל אתחלתא דגאולה, וכפשוטו ממש. וכיודע הסיפור מהצ"צ עם הרב מהר"ש, שהרב

זה עתה הודיעו ב"ידיין" "חדשות" ש...משיח כאן!

ויה"ר שההדייבור בכל זה נבוא תיכף להקיים בפועל ממש – שתיכף ומיד ממש, בليلת זה (ליל שני דסוכות), שומעים כל בניי את ההכרזה של מלך המשיח מגג בית המקדש: **"ענוים הגיע זמן גאותכם!"**

ועוד וג"ז עיקר – שהכרזה זו היא באופן גלי גם לעיני כל אומות העולם, כדיוע הפתגם שיכתבו ב"עתונות" אודות ביאת המשיח, ועוד לפני הפירוסום בעיתונים" פרסמו אודות ביאת המשיח גם ב"ידיין", שבו מפרטים ברוגע חמימים רוגע כל ה"חדשות" שמתרחשים ברוחבי העולם, ועכ"כ ה"חדשות" בעניין הכל עיקרי – ביאת משיח צדקנו.

ועוד שכאשר ישאלו אצל השוטרים (אינס-יהודים), שמסתוובבים בשכונה זו לשמר על בניי, מה הם ה"חדשות" שישפרו בו "ידיין" (כך רוח השוטרים שנושאים עליהם רדיו), יענו השוטרים: זה עתה הודיעו ב"ידיין" ה"חדשות" ש... מלך המשיח בא, ועובד על גג בית המקדש ומכוון שהוא זמן גאותם בניי!

(מקונטרטס "מעיני הישועה" ה'תנש"א - מוגה)

אם הבון האם אכן מתכוונים לקבל פni משיח

כיוון שהוא הוזכר שעוד לפני חג הסוכות נצא בראיקוד לקראת משיח צדקנו, וביחידתו נבוא, מתוך ריקוד, אל הזמן דלעתיד לבוא, בארץ הקודש, בעיר הקודש, בהר הבית וכו' – מודיעו, איפוא, יש להתכוון לכך שבעמץ הגלות (ברוקלין או במקום אחר) יהיה כל היהודי שמה בחלקו, באכילתו ובשתיתו ביום חג הסוכות, והרי הוא יהיה אז "בהר הקודש בירושלים"!?

המשמעות להזה – כמו לכל ה"קלאנ-קושיות" מעין זו של אותם אשר "תונאה הם מבקשים" – הוא אדרבא, איפכא מסתバラ:

מצות הצדקה שקופה נגד כל המצוות וכאשר יבוא משיח צדקנו וכולנו יחד נהי בארץ הקודש, ושם גופא – בעיר הקודש, יהיו הכל בשלמותו ועד ש"הمعدנים מצוין כעפר" (כמו"ש הרמב"ם) ואז – ירוץ ויבקש – "תנו לי לקיים מצות צדקה", ולא תהי לו אפשרות!... – נצל את הרוגים האחוריים!! ברגעים אלו עדין אפשר לקיים את מצות הצדקה והנה הנה בא משיח צדקנו ולא תוכל לקיים את המצווה שהיא שקופה נגד כל המצוות!... ואדרבא – איפכא מסתバラ (כ"ל) – אם הין אכן מתכוון לקבלת פni משיח צדקנו

לא להתבזבז לרוקוד בגלווי לקלט פni משיח

... ויש להוסיף עניין עיקרי בנוגע לשמחת בית השואבה בשנתה זו – ש策rica להיות מתוך שמחה הכי גדול הקשורה עם הגאולה האמיתית והשלימה, ששמחים ורוקדים לקבל פni משיח צדקנו!

ופשוט, שאון להתבזבז ח"ז לרוקוד בגלווי, "לעוני כל ישראל", וуд לרוקוד ברחוב לעוני כל בא עולם, לקבלת פni משיח צדקנו, ואדרבה: כשבא מישחו ויישאל: "לשמחה מה זה עושה", ישבו לו: וכי אין יודע שנדפס בעיתונים שמשיח כבר בא, ותיכף בא לאו"א מאתנו, מכם, בתוככי כל ישראל, ולוקח את כולם לארצנו הקדושה, לירושלים עיר הקודש ולבית המקדש, ושם ממשיכים בשמחת בית השואבה בתכלית השילימות.

וברוח זו צריכים לפעול בשמחת בית השואבה בכל המקום כולם – שמביאים לכל המקבות את הבשורה הטובה והשמחה ש"הנה זה בא", שמשיח צדקנו בא, ולוקח את כל בניי לשמחת בית השואבה שבביהם"ק השלישי.

אמנם, עפ"ז נשאלת שאלת:

כיוון שבתווחים ש"הנה זה (משיח צדקנו) בא" ולוקח את כל בניי לשמחת בית השואבה שבביהם"ק השלישי – מהו החורך לדבר ולעorder ע"ד הרכנות לעירication חגיגות שמחת בית השואבה בכל מקום ומקום בחוץ לאرض?!

שאלת זו שאלו מכבר אצל כ"ק מ"ח אדמור"ד נשיא דורנו: היתכן שלאחרי ההכרזה "אלטר לתשובה לאלטר לגאולה", ו"עמדו הcnן כולם" קיבל פni משיח צדקנו – תובע ודורש ושולח שלוחים לייסד חדרים וישיבות כו' במדינה זו ובשאר מדינות ברוחבי תבל, בה בשעה שזויה פעולה שדורשת משך זמן ארוך (לאחרי בוא השלוחים למקוםות אלו), ובודאי שלפנ"ז יבוא כבר משיח צדקנו!

המשמעות על זה – בדברי כ"ק מ"ח אדמור" – שבאופן כזה התנהגו בניי (בחדרכם של גדויל ונשייאי ישראל) במשך כל הדורות, שביחד עם האמונה שלימה בבייאת המשיח באופן ד"אήכה לו בכל יום שיבוא, "шибוא בכל יום", השקיעו כחם ומרצם בפעולות של תומ"ץ שהם לטוווה ארוך, אשר, היסוד להנאה זו למדיים מהנהגת בניי בהמסעות שבמדבר, שגם במסע שחנו בו משך זמן קצר בלבד, הקימו את המשכן באותו אופן שהקימו בחנייתם למשך זמן ארוך.

עוד"ז בנדו"ד, שעשוים כל ההכנות הדרושים לחגיגות שמחת בית השואבה בכל מקום וממקום, מתוך אמונה שלימה שמשיח צדקנו בא תיכף ומיד, שאז יחגגו כל בניי שמחת בית השואבה שבביהם"ק השלישי.
(משיחות ש"פ הארץ, י"ג תשרי ה'תשנ"ב)

ויתירה מזו – "בשבעתא חדא"⁵, בתזוזה אחת ("מייט אין קער'"!⁶!)...
 אך באמת הגלות עצמה היא הדבר הפראי ("גאָר אַ ווילדע זאָק"), כיוון שאיזו שייקות יש
 ליהודים ולגלות?!

כמו-כן הזמן עצמו הוא זמן פראי ("אַ ווילדע צייט"), כש"חוושך יסעה ארץ וערפל
 לאומות"⁷ – ובמילא, מתאים לדבר "דיבורים פראים!"

בנוסף לזה, מי נפקא-מין מה חשובים – האם זהו דבר פראי או לא, העיקר שימושה
 בא ומוריד מיד למיטה מעשרה טפחים – "בשבעתא חדא וברגעא חדא" – את הגאולה
 האמיתית והשלימה!

– למי אייכפת אם זהו דבר פראי או לא, האם ישנה כאן שאלה או לא; העיקר ש"שכינתא
 הנמצאת) בגלוטא"⁸, ומשיח צדקנו ש"הוא מחולל משמעינו וגו"⁹ עם כל יסוריו¹⁰ –
 יוצאים מהגולות בגאולה האמיתית והשלימה!

וכך גם בוגוע לכל אחד ואחת מישראל, כמו"ש¹¹ "Յוֹתָם תִּלְוֹקְטוּ לְאֶחָד בְּנֵי יִשְׂרָאֵל"
 – ע"י הקב"ה בעצמו¹², ואיזי יקויים הפסוק¹³ "וְשָׁבֵב הַאֱלֹקִיךְ אֶת שְׁבוּתְךָ" – הקב"ה
 בעצמו עם משיח צדקנו ו"הקייצו ורנוו שוכני עפר"¹⁴, עם כל היהודי וככל בני ישראל, יוצאים
 כולם מהגולות, באופן של קירוב הגאולה וזריזות הגאולה – "וְאוֹרֹעֲוָם עַנְנֵי שְׁמַיָּא"¹⁵, במהרה
 בימינו ממש, ברגע אחד, ועוד יותר מ"רגע כימירא",
 כן יהיו רצון בפועל, למיטה מעשרה טפחים,
 וימשיכו את כל העניינים של שמחה בארץ הקודש, בירושלים עיר הקודש, ובהר הקודש
 ובבית המקדש, "ושמחת עולם על ראשם".¹⁶

(תרגום חופשי משיחת ליל הווענה רבה היתשמ"ו – בלתי מוגה)

- 5) זה"א כתט, א ואילך. וראה לקו"ש ח"כ ע' 86
- 6) ראה סה"מ קונטרסים ח"ב שצ"ו, ב. ח"ג ע' קד.
- 7) ישייע' ס. ב.
- 8) ראה מגילה כת. א. זה"א קכ, ב. זה"ג ד. ב. ועוד.
- 9) ישייע' נג. ה.
- 10) ראה סנהדרין צח, א. זה"ב ריב, א. ועוד.
- 11) ישייע' כי, יב.
- 12) ראה פרש"נ נצבים ל. ג.
- 13) נצבים שם.
- 14) ישייע' כי, יט.
- 15) דניאל ז, יג. וראה סנהדרין שם.
- 16) ישייע' לה, י. שם נא, יא.

מוקיש לעילוי נשמת
ר' יהודה בר' צבי הירש ע"ה סטראל – נפטר ביום כי אלול
 ולע"ג זוגתו טשרניא גיטל בת ר' יעקב ע"ה – נפטרה ביום ה' טבת
 יה"ד שתיכףomid יקויים הייעוד "הקייצו ורנוו שוכני עפר" והם בתוכם, בגאולה האמיתית והשלימה
 נדכת בנם – בלחט"א – הרה"ח שמואל סטראל ומשפ' שיחיו

(וכבר התחלת ללימוד ריקוד נאה לרקוד בו לקרה משיח...), הרי אלו הרוגעים האחרונים
 בהם אפשר לקיים מצות צדקה... ואם כן יש ללכת ולהפssh בנות עני ולנצל את ההזמנות
 האחזרונה להשיג "מציאה" שהיא שколה כנגד כל המצוות, ו"יגעת ומצאת".
 (משיחת י"ג תשרי ה'תשמ"ז – בלתי מוגה)

בזמן פראי מתאים לדבר "דיבורים פראים"...

הנחה: "ועד הנחות התתמיימים". תרגום וערכיה: מערכת "יחי המלך"
 א. ישנו* דין בשולחן עורך אורח חיים¹, אשר תוכנו הוא, שכאשר יהודי מחייב החלטה
 טובה ונותנים לו את השכר מלמעלה עוד קודם קיום ההחלטה בפועל, כי יודעים שהוא
 בודאי יקיים את ההחלטה.
 ובענינו: כיוון ש"גדולה צדקה שמקربת את הגאולה"², הרי כאשר מחייבים על-כך
 עכשו – יכול משיח לבוא עוד קודם קיום שיתחילה לומר תהילים, ויתירה מזו, לפני שייעשו
 הבדלה!

ומדוע צורכים "לפספס" ח"ו את ההזמנות – כאשר אפשר מיד עכשו להכירע "את
 עצמו וכל העולם כולו לך נסota זכות וגרם לו להם תשועה והצלחה"³?
 וכן, מכירזים מיד את ההחלטה טובה (עד נתינת הצדקה), ובודאי שהיא מתקבלת ע"י
 כל השומעים כאן שנמצאים בבית שmagdlin בו תורה ומגדלין בו תפלה⁴, היכן שנשניה דורנו
 הי' במשך עשר שנים בחים חיותו בעלמא דין, נשמה בגוף, ובמילא ניתנת האפשרות
 שיוכלו לקבל את השכר מלמעלה בהקדם הכי אפשרי – קודם אמרת תהילים וקדום
 האכילת טעודה מלאה מלכה, סעודתא דוד מלכא משיחא, ויתירה מזו, לפני עשיית הבדלה
 של אלו שעדיין לא עשו) –

شمיחה בא בפועל, וכחدين הנ"ל בשוו"ע שאין כוונתו לזמן דלעתיד-לבוא, אלא (עכשו)
 בפועל ממש.

ב. ישנס הטוענים שאלו הם "דיבורים פראים" ("ווילדע רייד")!
 נמצאים לאחרי תפלה ערבית, ואומרים שימוש יכול לבוא בשעתיים הקרובות!
 יתרה מזו – אומרים שהוא יכול לבוא בשעה הקרובה!

הבדלה על עניין הצדקה, כאשר החלוקה תתקיים רק
 לאחרי אמרות תהילים וע"כ בא המענה בקטע
 שלמנינו.

- 1) ס"ו ט תפלה. וראה בה"י לטואו"ח שם.
- 2) ב"ב י. א. וראה תניא פל"ז.
- 3) רמב"ם הל' תשובה פ"ג ה"ד.
- 4) ראה מיליה כי, א: בית גדור .. שmagdlin בו תורה
 .. תפלה.

* הערת המו"ל: לפנ"ז בהשicha דובר ע"ד פועלות
 הצדקה בהושנא רבה בשיכوت לגאולה העתידה כי,
 ולאחר שהשicha נאמרה בזוכש"ק (לאחרי תפלה
 ערבית), אמר כ"ק א"ד"ש מה"מ שחולין התשובות
 לצדקה תתקיים מאוחר יותר לאזכיר מתרת התהילים
 ולא מיד לאחר רישוחה זו (כנהוג בשינויים שלפנ"ז, כשה"י
 באמצע השבוע), מכין שולק מהקהל ציריכים עוד
 לעורך הבדלה בתהילים. ובמהשך זהה שאל כ"ק א"ד"ש
 מה"מ: א"כ, מודיע זוקים לדבר עתה (עוד קודם